

Գլուխ 4

Ելից

Նրանք քայլեցին այնքան,
մինչև հասան լեռներին և կանգ
առան Կարմիր ծովի դիմաց:
Այնտեղ նրանք վրաններ
դրեցին՝ մինչ քննարկում էին,
թե ինչպես են անցնելու ծովը:

Իր որդու մահը
սգալուց հետո,
փարավոնն
ավելի
բարկացավ:
Ինչո՞ւ նա
թույլ տվեց իր
ստրուկներին
հեռանալ:

Ելից 14.5-7

Պատրաստե՛ք
կառքերը, հե՛տ բերեք
եբրայեցիներին կամ
սպանե՛ք բոլորին:

Ձե՛րդ
գերագանցություն, կլինի
այնպես, ինչպես ասացիք:

Նայե՛ք,
Եգիպտացիների
բանակը գալիս է: Մենք
ծուղակի մեջ ընկանք
այս անապատում:

Մովսեսը մեզ բերեց
այստեղ, որ **մեռնենք**:
Ավելի լավ էր ապրել որպես
ստրուկ, քան մեռնել այս
լքված վայրում:

Աստված
չի կարող փրկել
մեզ:

Մեր կողքը լեռներ
են, իսկ առջևում
ծովն է: Մենք
ծուղակում ենք:

Երբ եգիպտացիները տեսան
անօգնական եբրայեցիներին և
հիշեցին իրենց տառապանքը,
որ Մովսեսը պատճառեց
Եգիպտոսին, պատրաստ
էին սպանել նրանց:

Կանգնե՛ք ձեր
տեղերում: Աստված
Կփրկի մեզ գորավոր
ձևով:

Աստված ևս
մեկ անգամ խստացրել է
փարավոնի սիրտը: Այլևս
երբեք դուր չեք տեսնի
եգիպտացիների
բանակը:

Ելից 14.5-13

Երբ թվում էր, թե եգիպտացիների բանակը
կհարձակվի եբրայեցիների վրա, հանկարծ երկնքից
կրակի սյուն իջավ և փակեց նրանց ճանապարհը:
Այդ գիշեր եբրայեցիները լույս ունեին, բայց
եգիպտացիները շոշափելի խավարի մեջ էին:

Մովսեսը ծովի վրա պարզեց իր գավազանը և սաստիկ քամի եկավ երկնքից, փչեց ջրերի վրա, և ծովը կիսվեց՝ մինչև որ ծովի հատակը տեսանելի եղավ:

Սա ամենամեծ հրաշքն էր: Իսրայելի որդիները ծոֆա անցան ցամաքի վրայով:

Հետագայում նրանք կերգեն ծովում ճանապարհ պատրաստող Աստծո մասին: Բոլորը կիմանան, որ միայն մեկ Աստված կա և նրա անունը Եհովա է:

Սա
գերազանցում է
այն ամենին, ինչ
մենք տեսանք
Եգիպտոսում:

Օ՛, այո՛, մեր
Աստված **լավագույն**
Աստվածն է: Մենք
ծովի մեջտեղն ենք:

Հոսայիա՛, դու
գժվե՞լ ես: Հեռու գնա՛
այդտեղից, դու լողալ
չգիտես:

Ես ուղղակի
ուզում եմ դիպչել
այս գեղեցիկ
ձկնիկին:

Երբ եբրայեցիները
համարյա անցել էին,
Աստված հեռացրեց
կրակի պատը, որ պահում
էր եգիպտացիներին:
Նրանք չէին տեսել ծովը
բացված, ուստի շտապեցին
եբրայեցիների հետևից:

**Առա՛ջ, սրտանե՛լ
Հրեաների:**

Ելից 14.22-23

Այսօր դուք տեսաք
Եհովայի գորությունը:

Նայե՛ք, ջրերը ետ
են դառնում, նրանք բոլորը
կխեղդվեն:

Բոլոր եգիպտացի զինվորները
խեղդվեցին ծովում, և նրանց
փայտի և քարի աստվածները
չկարողացան փրկել:

Ելից 14.27-28

Նայե՛ք
նրանց
մարմիններին:

Ծովը լցվեց մեռած
եգիպտացի
զինվորների
մարմիններով:

Միանշանակ,
Եհովան է **միակ** Տեր
Աստվածը: Նրանից
բացի ոչ ոք չի կարող
սա անել: Մենք այս օրը
հավիտյան կհիշենք:

Հետևում թողնելով ծովը և մեռած
Եգիպտացիների բանակը, Իսրայելի
որդիները հսկայական անապատում
հետևեցին Մովսեսին և ամպի սյանը:
Նրանք շարունակեցին ուտել և խմել ինչ-
որ բերել էին իրենց հետ Եգիպտոսից:

Մի քանի օր հետո ամպը, որն
առաջնորդում էր նրանց կանգ առավ
ջրհորների մոտ: Իսրայելացիները
վրաններ դրեցին և ծածկեցին այնտեղ
այնքան, մինչև սնունդը վերջացավ: Ոչ
մի տեղից չէին կարող թարմ սնունդ ձեռք
բերել: Անհույս վիճակում էին հայտնվել:

Մենք կարող էինք մտալ
Եգիպտոսում և սրանից
ավելի լավ ապրել: Երբ մենք
ստրուկներ էինք, ուտելու ավելի
շատ պաշար ունեինք: Այստեղ
ոչինչ չկա:

Այո՛, դու մեզ
բերեցիր այստեղ,
որ **սովից**
մեռնե՞նք:

Լսե՛ք ինձ:
Դուք իմ դեմ չեք
բողոքում, բայց
Աստծո դեմ, ում
մենք հետևում
ենք:

Եհովան ասում է, որ
նա երկնքից հաց կուղարկի:
Ամեն առավոտ դուք գետինը
հացով ծածկված կգտնեք:
Դուք միայն պետք է
հավաքեք և ուտեք այն:

Ի՞նչ ասաց
Մովսեսը: Ի՞նչ
պետք է ուտենք:
Երեխաները
քաղցած են:

Նա ասում է,
որ Եհովան ամեն
առավոտ երկնքից
հաց է ուղարկելու:

Շուտով լույսը կբացվի: Հավատո՞ւմ ես, որ գետնին հաց կլինի ինչպես Մովսեսն ասաց:

Մենք սովից կմեռնենք, եթե չլինի:

Երբևէ լսե՞լ էիր երկնքից թափվող հացի մասին:

Ո՛չ, բայց ես նաև չէի լսել ծովի մեջ լինող ճանապարհի մասին: Մովսեսի Աստված պետք է որ տիեզերքի արարիչը լինի: Չեմ կարծում, որ նրա համար դժվար կլինի երկնքից հաց թափել: Արի՛, ժամանակն է: Գնանք տեսնենք:

Ելից 14.21-22, 30, 16.2-3, 7-8

Երկնքից
ուղարկված
հաց, ինչպես
նա ասել էր:

Ինչո՞ւ
էինք մենք
կասկածում:

Նայէ՛ք, դա
ամենուր է:

Այն շատ
համեղ է:
Մեղրի համ
ունի:

Իսկապես, Եհովան
Աստված է և Մովսէսը
նրա մարգարեն է:

Քանի դեռ նրանք անապատում էին, Աստված կերակրեց նրանց հրեշտակների երկնային կերակուրով:

Քանի դեռ ամպը կանգնած էր նրանց վրանների վրա, հրեաները ծագին ջրհորների մոտ և կերան երկնային կերակուր, բայց, երբ ամպը շարժվեց, նրանք հավաքեցին վրանները և հետևեցին դրան՝ չիմանալով ուր են գնում:

Բայց եկավ ժամանակ,
երբ նրանք ջրի
կարիք ունեցան:

Նա մեզ
հաց տվեց,
բայց կսպանի
ծարավով:

Իմ
փոքրիկ աղջիկը
կմահանա, եթե
չուտով ջուր
չխամի:

Մենք պետք է
ճապինք Եգիպտոսում: Մի օր
մեր կենդանիները կսատկեն, հետո
մեր երեխաները կսկսեն մահանալ:
Մենք կջարդենք քո գլուխը
քարերով:

Աստված
մեզ հե՞տ
է, թե ոչ:

Ես
կգնամ և
կխոսեմ
Եհովայի
հետ:

Ելից 16.14-15, 17.2-4, Սաղմոս 78.24-25
14-15, 17:2-4;

Աստված ասաց
Մովսեսին, թե ինչ
պետք է անել:

Եկե՛ք
և Եհովայի
գորութիւնը
տեսեք: Դուք նրան
չեք հավատում: Դուք
տրտնջում եք և
դժգոհում:

Նա ձեզ հաց
տվեց և հիմա էլ ջուր է
տալու այս անկեղծան
ժայռից:

ԹԸ՛ՆԿ

Վաա՛յ...

Ծննդոց 17.5-6

Ջուրը գետի
նման հոսեց:

Անպը կրկին շարժվեց, և հրեաներն
էլ հավաքվեցին և հետևեցին
ամպին մինչև Սինա սարը:

Այնտեղ Մովսեսը աղոթեց, և
Աստված խոսեց նրա հետ:

**Հիշեցրո՛ւ նրանց
այն ամենը ինչ արեցի
եգիպտացիներին, ինչպես
ազատեցի իրենց, կերակրեցի և
ժայռից ջուր տվեցի:**

Ելից 17.6, 19.1-6, 9

**Ասա՛
նրանց, եթե
հնազանդվեն իմ
պատվիրաններին,
ինձ համար հատուկ
ժողովուրդ կլինեն
երկրի երեսի
վրա եղած ամեն
ազգերից:**

**Մովսէ՛ս, երբ
գամ քեզ հետ
խոսելու, ժողովուրդը
կտեսնի ամպի
սյունը և կլսի իմ
ձայնը և կիմանա, որ
ես եմ խոսողը:**

Մովսեսը սարից իջավ և պատմեց ժողովրդին ինչ-որ Աստված ասել էր:

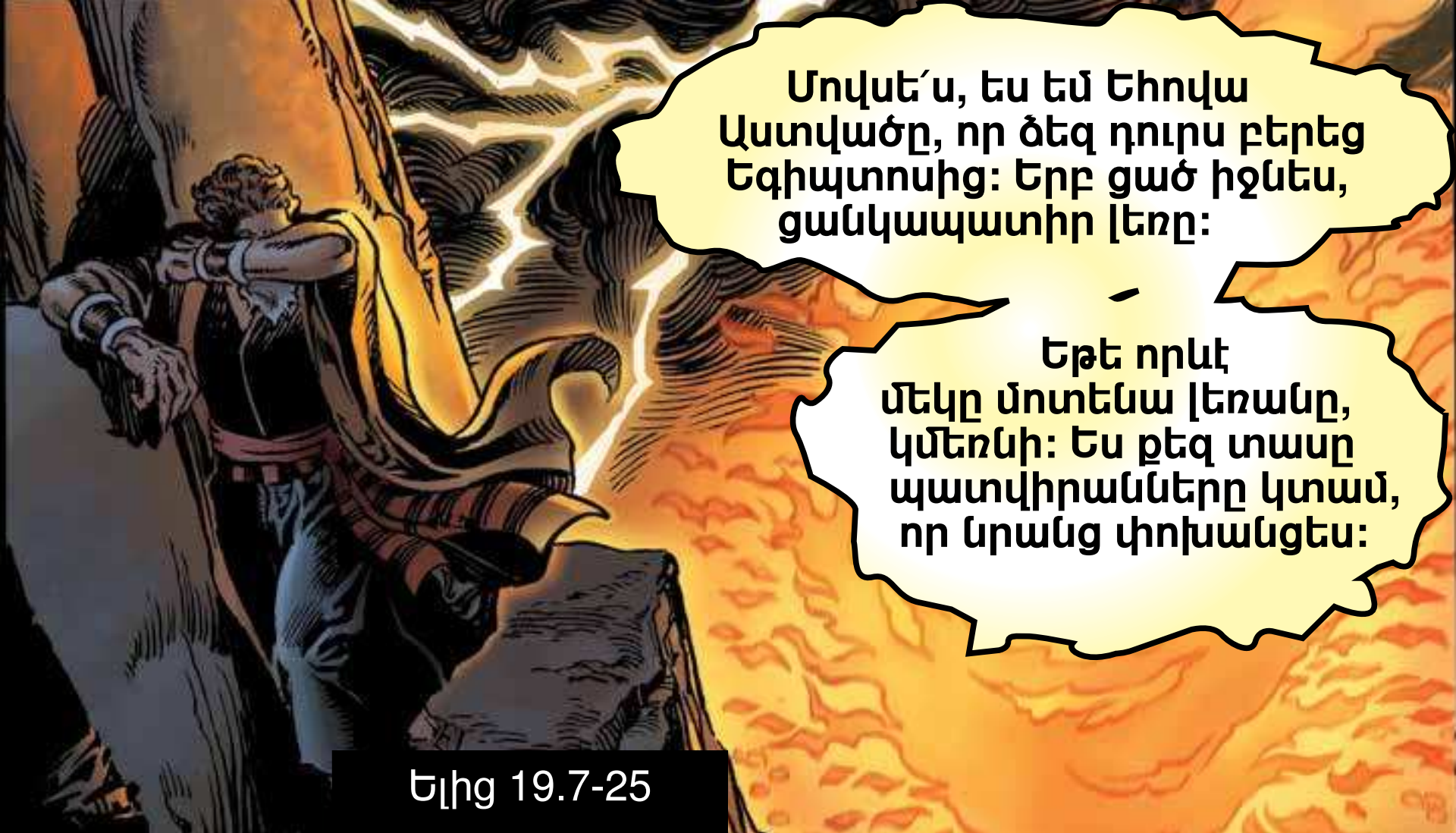
Մենք
կհնազանդվենք:
Մենք կանենք ամեն
բան, ինչ Աստված
կասի:

Ուրե՛մս գնացե՛ք մաքրեք
ձեր հանդերձները և մարմինները,
պատրաստե՛ք ինքների ձեզ
երկրպագության: Երեք օրից Աստված
կայցելի ձեզ:

Ինչպես Աստված պատվիրեց, երրորդ
օրը բոլոր ժողովուրդը հավաքվեց
սարի դիմաց, որ Աստված խոսի
նրանց հետ: Տարօրինակ ամպ
իջավ սարի վրա և հետո...

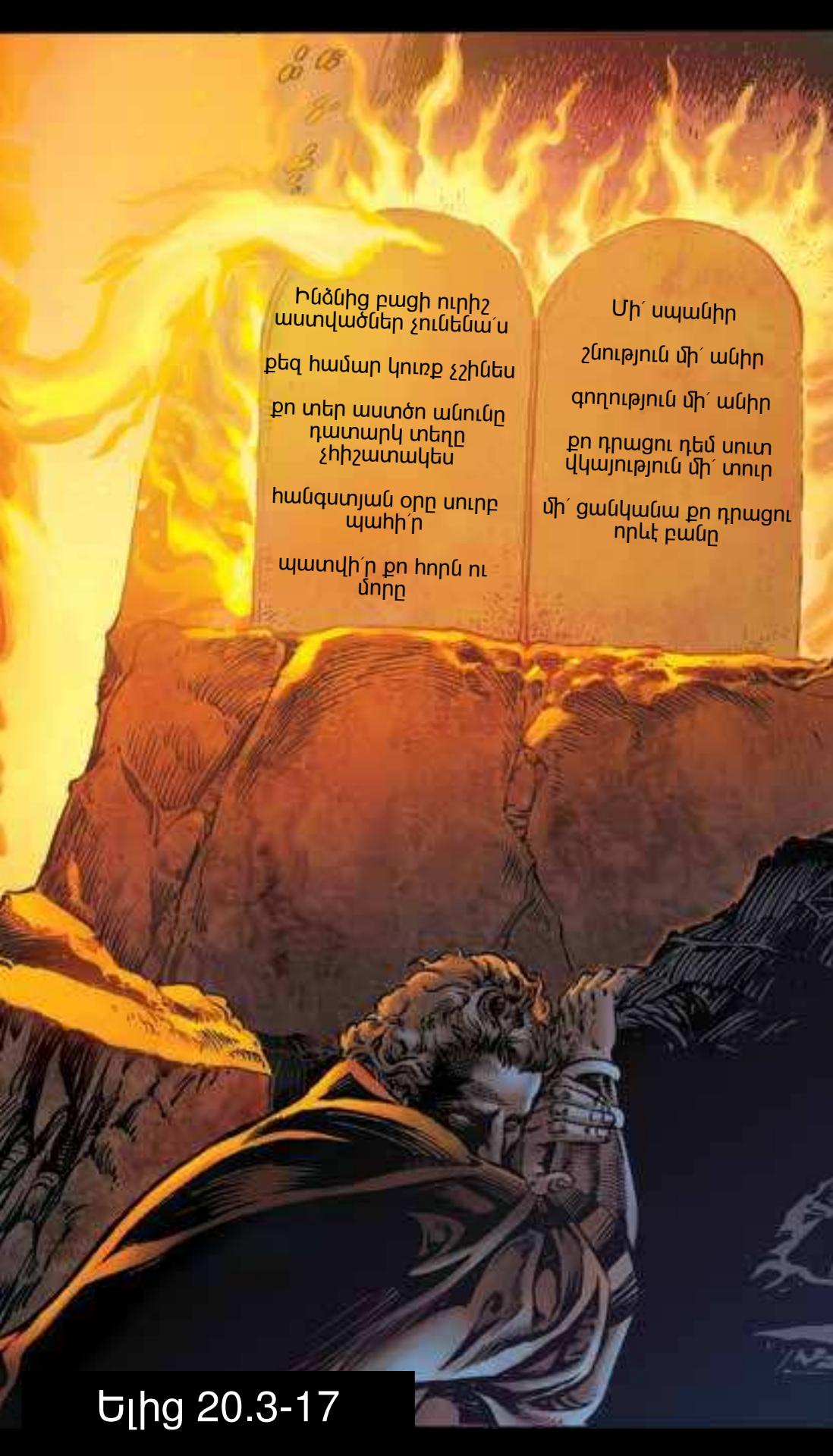
**Մովսէ՛ս,
բարձրացի՛ր
սարը:**

Մովսէ՛ս, ես եմ Եհովա
Աստվածը, որ ձեզ դուրս բերեց
Եգիպտոսից: Երբ ցած իջնես,
ցանկապատիր լեռը:

Եթե որևէ
մէկը մոտենա լեռանը,
կմեռնի: Ես քեզ տասը
պատվիրանները կտամ,
որ նրանց փոխանցես:

Ելից 19.7-25

Ինձնից բացի ուրիշ
աստվածներ չունենա՛ս
քեզ համար կուռք չշինես
քո տեր աստծո անունը
դատարկ տեղը
չհիշատակես
հանգստյան օրը սուրբ
պահի՛ր
պատվի՛ր քո հորն ու
մորը

Մի՛ սպանիր
շնություն մի՛ անիր
գողություն մի՛ անիր
քո դրացու դեմ սուտ
վկայություն մի՛ տուր
մի՛ ցանկանա քո դրացու
որևէ բանը

Երբ Մովսեսը սարից
իջավ, հավաքեց
Իսրայելի յոթանասուն
ավագներին և տվեց Աստծո
պատվիրանները:

Մենք
կպահենք
դրանք:

Լավ
պատվիրաններ
են:

Դուք՝ յոթանասուն
տղամարդիկդ, ինձ հետ պետք
է նորից սարը բարձրանաք:
Աստված կհանդիպի ձեզ հետ,
ինչպես ինձ հետ: Դուք ինքներդ
կտեսնեք: Բայց նախ ես պետք
է գրքի մեջ գրեմ Աստծո
պատվիրանները:

Մովսեսը զգուշորեն գրի առավ
այն ամենը, ինչ Աստված
խոսել էր: Աստծո Հոգին օգնեց,
որպեսզի նա չսխալվի:

Երբ Մովսեսը
վերջացրեց գրի
առնել խոսքերը,
նա հավաքեց
ժողովրդին և
կարդաց Աստծո
խոսքերը:

Ամեն բան,
որ Աստված խոսել
է բարի է, և մենք
կհնազանդվենք:

Այսպիսով, Իսրայել ժողովուրդը
ուխտ հաստատեց Աստծո
հետ: Նա կօրհնի նրանց,
կյանք կտա, կազատի բոլոր
թշնամիներից, և նրանք հնազանդ
կլինեն պատվիրաններին և
կքայլեն արդարության մեջ:

Աստված պատվիրեց Մովսեսին
արյան զրի մատուցել և ցողել
այդ արյունից ժողովրդի վրա:

Բոլորը մեղավոր էին և արժանի
մահվան, նույնիսկ Մովսեսն ու
Ահարոնը: Բայց Աստված ողորմած էր:
Նա փրկվելու հնարավորություն տվեց:

Աստված կծածկեր մեղքերը և չէր սպանի մարդկանց, ինչպես նրանք արժանի էին, եթե անմեղ կենդանի մորթվեր և արյունը ցողվեր ժողովրդի վրա: Գառնուկը, որ արժանի չէր մեռնելու, մորթվում էր շատ մեղավորների փոխարեն, ովքեր իրականում արժանի էին մահվան:

Հիմա, որ ձեր
մեղքերը ներված են,
յոթանասունդ էլ կարող եք
ինձ հետ լեռը բարձրանալ և
տեսնել Աստծո փառքը:

Ելից 24.1-8

Այսպիսով, յոթանասուն
ավագները Մովսեսի հետ սարը
բարձրացան, որտեղ Աստված
խոսել էր Մովսեսի հետ:

Հանկարծակի նրանց առջև
հայտնվեց Աստծո գահը:

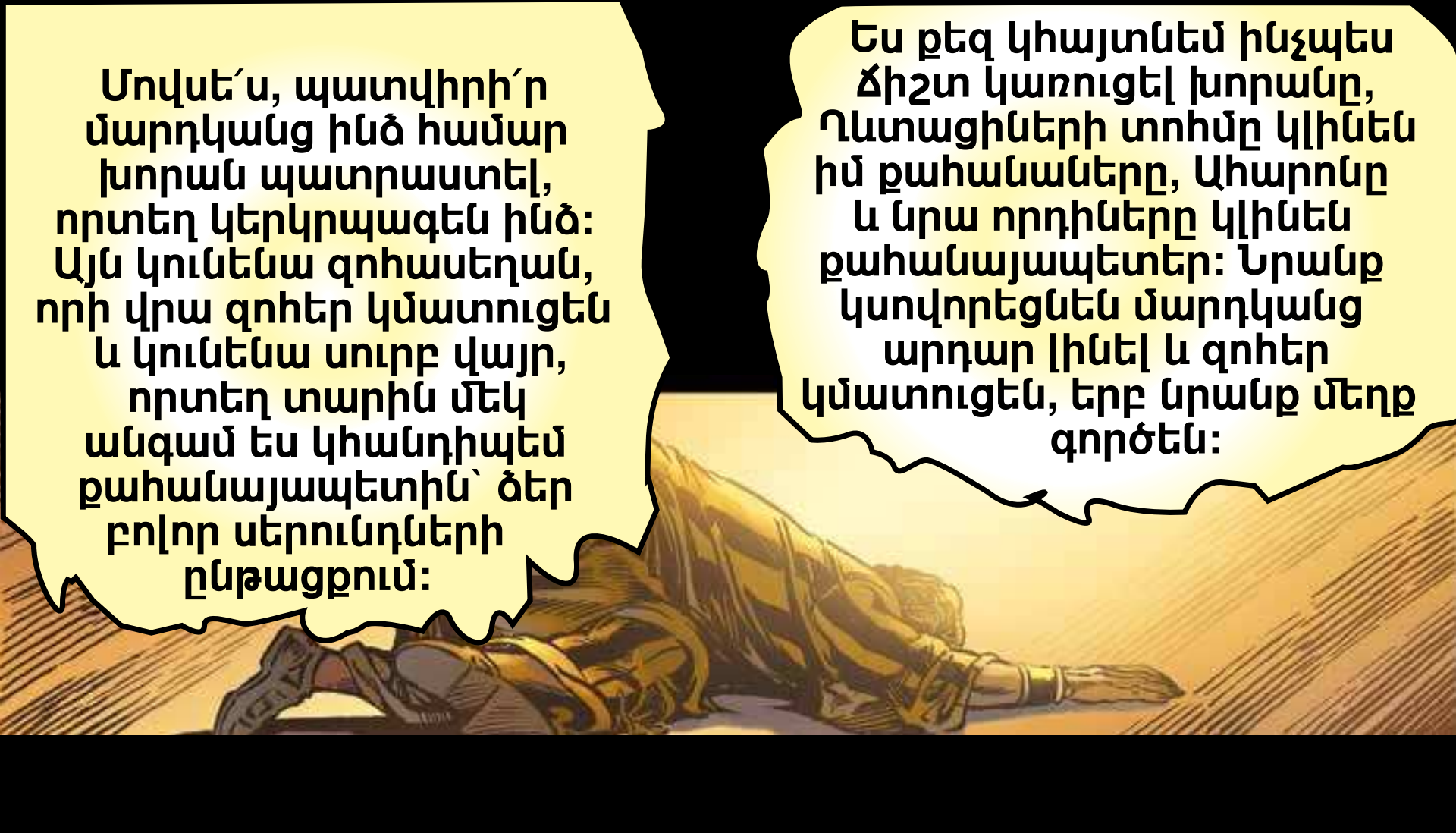
Աստծո
փառքը:

Յոթանասուն ավագները
տեսան, թե ինչպես Մովսեսը
վեր բարձրանալով՝ կորավ
Աստծո շողացող փառքի մեջ:

Գեղեցկություն

Եվ փառք

Մովսեսից
բացի ոչ ոք Աստծո
հետ երես առ երես
չխոսեց:

Մովսէ՛ս, պատվիրի՛ր
մարդկանց ինձ համար
խորան պատրաստել,
որտեղ կերկրպագեն ինձ:
Այն կունենա զոհասեղան,
որի վրա զոհեր կմատուցեն
և կունենա սուրբ վայր,
որտեղ տարին մեկ
անգամ ես կհանդիպեմ
քահանայապետին՝ ձեր
բոլոր սերունդների
ընթացքում:

Ես քեզ կհայտնեմ ինչպես
ճիշտ կառուցել խորանը,
Ղևտացիների տոհմը կլինեն
իմ քահանաները, Ահարոնը
և նրա որդիները կլինեն
քահանայապետեր: Նրանք
կսովորեցնեն մարդկանց
արդար լինել և զոհեր
կմատուցեն, երբ նրանք մեղք
գործեն:

Մի քանի
շաբաթ անցավ, ինչ
նա անհետացավ լեռան
կրակի մեջ: Հիմա նա
երևի մեռած է:

Այո՛, մենք
չենք կարող այս
անապատում
հավերժ նստել:

Մենք
կարիք ունենք,
որ Աստված մեզ
առաջնորդի,
ինչպես Մովսեսն
էր անում:

Եկե՛ք ոսկե
կուռք շինենք մեր
Աստծո համար:

Մովսեսը
մեռած է:
Ահարոնը մեզ
համար ոսկե
Աստված կշինի,
որպեսզի մեզ հետ
տանի Եգիպտոս:

Տվե՛ք
ձեր
ոսկիները:

Իրենց իսկ ձեռքերով հիմարները
ոսկե հորթ շինեցին և կոչեցին
Աստված: Սատանայի իրական
պատկերը մինչև մեղանջելը
նույնն էր, ինչ ոսկե հորթինը:
Չնայած ժողովուրդը չգիտեր
դրա մասին, սատանան ոգեշնչեց
նրանց իրեն երկրպագել:

Ահարոնը հետևեց ժողովրդի ցանկությանը
և օգնեց շինել ոսկե աստծուն:

Ելից 20.4, 25.8-9, 28.1-3, 32.1-4, Եգեկիել 1.10, 10.14, 28.14

Ահարոնն այնքան հիմար էր: Նա գիտեր, որ այդ կուռքը Աստված չէ, բայց վախենում էր ժողովրդից:

Ահա և ձեր
Աստված, որ հանեց
ձեզ Եգիպտոսից:
Վաղը մենք զոհ
կմատուցենք և
կերկրպագենք
Եհովային:

Աստված նրանց արդեն պատվիրել
էր, որ կուռքերի չերկրպագեն,
բայց նրանք հետևեցին իրենց
հասկացողությանը:

Ժողովուրդը մերկացած
պարեց, հարբեց և
շնացավ: Աստված
ցանկացավ ոչնչացնել
նրանց և գցել կրակի
մեջ, որ պատրաստել
էր սատանայի և նրա
հրեշտակների համար:

Աստված խոսեց Մովսեսի հետ և ասաց.
«Հիմա ցա՛ծ իջիր: Ժողովուրդը մեղանջեց
իմ դեմ: Նրանք մերկացած պարում են
կուռքի առջև: Ես պետք է ոչնչացնեմ
նրանց: Նրանք խստացրել են սրտերը
և արդարության մեջ չեն քայլում:

Մովսեսը բարկացավ, երբ տեսավ,
որ մարդիկ մոռացել են Աստծուն
և կուռքի են երկրպագում:

**Դուք
չպահեցիք Աստծո
պատվիրանները:**

Մովսեսը
կոտրեց քարե
տախտակները,
որոնց վրա գրված
էին պատվիրանները:

Մի՞թե նա չասաց
Եհովայից բացի ուրիշ
աստվածներ չունենաք:
Մի՞թե կարող է ձեր ձեռքով
չինված **արձանը** ձեր
արարիչը լինել:

Ելից 20.3-4, 32.15-20

Մովսեսը ջարդեց
ոսկե հորթին և փշուր-
փշուր արեց:

Եթե դուք Եհովային եք
պաշտում, իմ կողքը կանգնեք, իսկ
եթե Եգիպտոսի աստվածներին
եք պաշտելու, ուրեմս մաացեք ձեր
տեղերում:

Մենք
կհետևենք
Աբրահամի,
Իսահակի
և Հակոբի
Աստծուն:

Ավելի
լավ է ես հետևեն
այն Աստծուն, ով
ծովը կիսեց, թեև
նրա դեմքը չեն
տեսել:

Մեղքի վարձքը
մահ է: Եհովան ասում է, որ
նրանք պետք է մեռնեն: Հանե՛ք
ծեր սրերը և **սպանե՛ք** բոլոր
նրանց, ովքեր երկրպագում են
Կուռքին:

3000
կռապաշտներ
և շնացողներ
մահացան
այդ օրը:

Մոզսե՛՛

Ոոո՛հ

Խղճացեք
մեզ:

Ելից 32.26-28

Մովսեսը գնաց
սարը, և Աստված
կրկին գրեց տասը
պատվիրանները
քարե
տախտակների
վրա: Երբ Մովսեսը
իջավ սարից,
ցույց տվեց
ժողովրդին Աստծո
պատվիրանները,
և նրանք
համաձայնվեցին
հնազանդվել:

Աստված ասում
է, որ **դուք խստասիրտ**
և ընթոստ ժողովուրդ եք: Երբ
դուք մեղանչեցիք, նա ասաց,
որ կսպանի բոլորիդ, բայց ես
աղոթեցի ձեզ համար, և նա
կների ձեր մեղքերը: Եհովան,
իրականում, ողորմած և
ներող Աստված է:

Աստված մեզ հանձնարարել է **խորան**
պատրաստել: Եթե մենք այն իր պատվիրածի
պես շինենք, նա մեզ հետ այնտեղ կհանդիպի: Քանի
որ մենք բոլորս մեղավոր ենք, Աստված ճանապարհ է
պատրաստել, որով կկարողանանք մոտենալ իրեն:

ղևտացիները ամեն օր արյան
գոհեր կմատուցեն: տարին մեկ անգամ
արյունը կդրվի ուխտի տապանակի վրա:
Երբ աստված դա տեսնի, կների մեր մեղքերը,
ինչպես նա եզիպտոսում արեց, և մենք չենք
մեռնի: աստված այդպես է ներում շնորհում:

Խորանը պատրաստ էր,
և քահանաները սկսեցին
ամեն օր զոհ մատուցել:
Երբ Աստված տեսավ,
որ նրանք հավատքով են
կենդանուն զոհաբերում,
ներեց նրանց մեղքերը:

Բայց ժողովուրդն
ուրախ չէր, որ
անապատում էր
ապրում և ամեն
ժամանակ դժգոհում էր:

Եղավ մի օր, որ նրանց դժգոհությունները
և անհավատությունը պատճառ դարձան,
որ Աստծո դատաստանը գա նրանց վրա:

A dramatic illustration of a camp at night. Two large, dark snakes with glowing eyes are positioned on either side of the scene, their heads lowered towards the center. In the background, several tents are lit from within, and several figures in traditional, dark clothing are visible, some standing and some appearing to be in conversation. The sky is dark with a few stars visible. The overall mood is mysterious and ominous.

Նայե՛ք,
օձեր, շատ օձեր
կան:

Աստված ուղարկեց թունավոր օձերին
հրայելացիների ճամբար: Աստված
ողորմած է, բայց թույլ չի տա մեղքը
չարունակվի հավիտյան:

Ելից 34.28-32, 39.32, Թվց 21.5-6

Շուտով ճամբարը լցվեց
թունավոր օձերով:

**Աստվա՛ծ,
օգնիր մեզ:**

Օձերը նույնիսկ գիշերը նրանց
գտան իրենց վրաններում:

ՏԸՆՏՆՆՆՆ...

Օգնեցե՛ք:
Ինձ
խայթեցին:

Πηνηνηξ

Ո՛հ, հովա՛ր

Մայրի՛կ

Նույնիսկ երեխաները
հատուցեցին իրենց
ծնողների մեղքի համար:

Թվոց 21.6

Ճամբարի ամեն անկյունից
լսվում էին տառապանքի և
չարչարանքի աղաղակներ:
Մեղքի հատուցումը
շատ դժեմ է:

Ամբողջ
ճամբարում այս
նույն պատկերն
է, և ամեն բոլոր
իրավիճակն ավելի է
վատանում: Շատերն
արդեն **մահացել**
են:

Մենք
պետք է գտնենք
Մովսեսին: Վստահ,
սա Աստված է անում:
Նա բարկացել է
մարդկանց մեղքի
պատճառով:

ԹԸ՛ՆԿ

Դու
պետք է խոսես
Աստծո հետ: Մենք
արժանի ենք այս
պատժին, բայց
խնդրիր, որ նա
մեզ ողորմի:

Ե՞րբ
պետք է մարդիկ
հասկանան, որ
Աստված **լուրջ**
է վերաբերվում
մեղքին: Նրանք
պետք է հնազանդվեն
պատվիրաններին և
սուրբ ազգ լինեն:

Աստված,
ողորմի՛ր քո
ժողովրդին և ների՛ր
նրանց մեղքերը:

Գնա՛, պղնձից օձ
պատրաստի՛ր, նման այն
օձերին, որ հիմա խայթում են
ժողովրդին: Դի՛ր այն ձողի վրա, որ
բոլորը տեսնեն: Ասա՛ նրանց, որ
ուղղակի նայեն պղնձե օձին և
իսկույն կբժշկվեն:

Աստված ելքը ցույց
տվեց: Միայն նայիր պղնձե
օձին և դու կբժշկվես:

Նա
մահանում է:

Ո՛չ:
Աստված
ճանապարհ է
պատրաստել:
Բացի՛ր աչքերդ և
նայի՛ր: Նայի՛ր և
ապրի՛ր:

Սա հրաշք է:

Մենք
պետք է
ուրիշներին
պատմենք:

**Դա օգնեց
ինձ:** Պետք է
ուրիշներին էլ
ասեմ:

Նայի՛ր և
ապրի՛ր:

Ինչո՞ւ եք նրան
ծաղրում՝ կեղծ
հույսեր տալով:

Ուրիշները նայել
են և բժշկվել:

Չե՞ս տեսնում,
որ **մեռնում եմ**, ինչո՞ւ
ես ինձ անհանգստացնում
նման հիմարությունով:

Նա մահացավ:

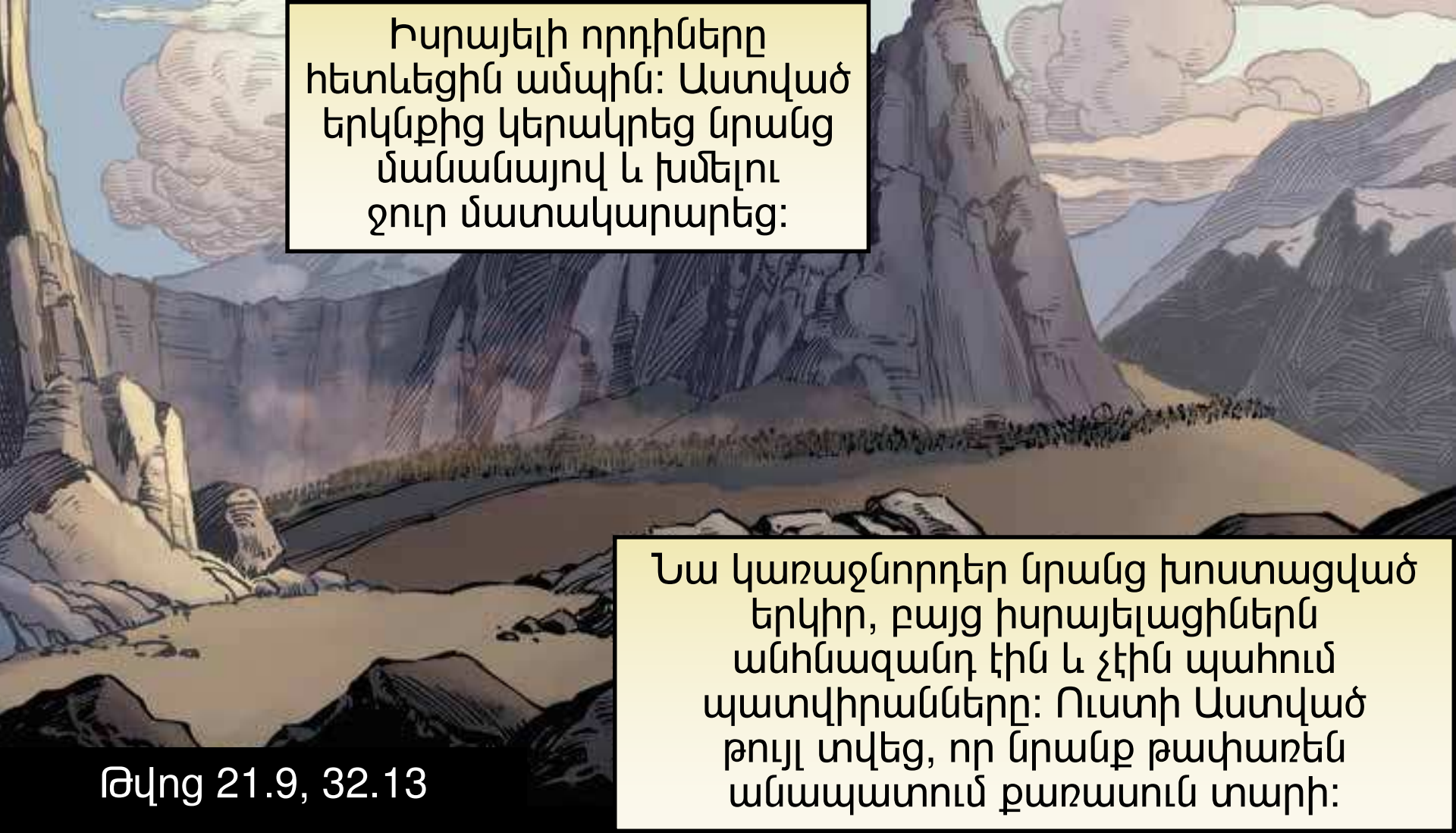
Ցավում
եմ, որ նա
չհավատաց:

Նա շատ
հպարտ էր:

Ժողովուրդը կրկին տեսավ
Աստծո զորությունը:
Օձերը լքեցին ճամբարը,
և կյանքն իր բնականոն
հունին վերադարձավ:

Բայց մարդիկ
դեռ շարունակում
էին իրենց
ճանապարհով գնալ
և չէին պահում Տիրոջ
պատվիրանները:

Իսրայելի որդիները
հետևեցին ամպին: Աստված
երկնքից կերակրեց նրանց
մանանայով և խմելու
ջուր մատակարարեց:

Նա կառաջնորդեր նրանց խոստացված
երկիր, բայց իսրայելացիներն
անհնազանդ էին և չէին պահում
պատվիրանները: Ուստի Աստված
թույլ տվեց, որ նրանք թափառեն
անապատում քառասուն տարի:

Թվոց 21.9, 32.13

Մովսէ՛ս, դու մտածում ես, որ **միայն** դու ես Աստծո հետ մտերիմ: Մենք էլ քո նման **սուրբ ենք**: Իրականում, ամբողջ ժողովուրդն է սուրբ: Մեր մեջ այլևս մեղավորներ չկան: Եվ Աստված մեր մեջ է ապրում: Կարիք չկա, որ դու և Ահարոնը մեզ ասեք, թե ինչ անենք և մեր դատավորները լինեք: Մենք ձեզ նման կարող ենք դատել:

Այո՛, ես հոգնել եմ անապատում թափառելուց, և, որ Աստված սպանում է մեզ **ամեն չնչին բանի** համար:

Այո՛, դա Մովսեսի մեղավորությունն է: Նրա չափանիշները շատ **բարձր են**:

Մովսեսը գնաց խորանը, որ
հարցնի Աստծուն ինչ անել:

Աստված խոսել է. «Դու՛ք, Ղևիի որդիներ՛ր, ձեզ վրա մեծ **պատասխանատվություն** եք վերցնում: Դուք ցանկանում եք, որ մարդիկ, որոնց Աստված չի ընտրել լինեն քահանաներ»:

Վաղն **Աստված** դատաստան կանի մեր մեջ, և մենք կհմանանք ովքեր են Աստծո քահանաները, ով է սուրբ, իսկ ով՝ ոչ:

Թվոց 16.2-6

Հաջորդ օրը:

Մո՛տ եկեք, դո՛ւք, որ
բարձրաճայնում էիք ձեր
սրբության մասին և ցանկանում
էիք քահանաներ լինել և
ղեկավարել ժողովրդին:

Աստված այսօր կայցելի մեզ
և կընտրի: Մենք կտեսնենք նրա
զորությունն ու փառքը:

**Առանձնացրե՛ք
ձեզ այս չար մարդկանցից,
որովհետև ես կոչնչացնեմ
նրանց մեկ վայրկյանում:**

**Հեռացե՛ք
նրանց վրաններից:
Զմուտենա՛ք նրանց,
այլապես դուք էլ
կմեռնեք:**

Թվոց 16.19-24

Սրանով կարող եք
փորձել: Եթե այս մարդիկ
բնական մահով մահանան, դուք
կհմանաք, որ ես կեղծ մարգարե
եմ, և Աստված իմ միջոցով չի
խոսում:

Բայց, եթե այսօր
արտասովոր բան տեղի
ունենա, եթե երկիրը բացվի
և **կուլ** տա իրենց ամբողջ
ունեցվածքը, և նրանք ողջ-
ողջ ընկնեն գուբը, ապա
դուք կհմանաք, որ նրանք
մեղանչել են Աստծո դեմ, և
ես նրա մարգարեն եմ:

A dramatic comic book illustration depicting a storm. In the upper right, a large, dark, swirling cloud formation is illuminated by bright blue lightning bolts. Below, a group of people in traditional, earth-toned clothing are shown in various states of panic and distress. Some are cowering, some are running, and one man in the foreground is shouting with his hands raised. The scene is set against a dark, stormy background with a hint of a bright light source on the left.

Օգնեցե՛ք

Վա՛ս՛յ

Ոոոո՛՞՞

Թվոց 16.28-33

Բոլոր այն մարդիկ, որ ձգտում էին քահանաներ լինել, ողջ-ողջ ընկան դժոխքի կրակի մեջ, որ պատրաստված էր սատանայի և իր չար հրեշտակների համար:

Վերցրե՛ք
նրանց պղնձե
խնկամանները
և դրանցից
զոհասեղանի **ծածկոց**
պատրաստեք:

Երբ զոհասեղանը տեսնեք
ծածկված, կհիշեք այս օրը, երբ
մարդիկ **արհամարհեցին** Աստծո
պատվիրանները և ցանկացան իրենք
իրենց քահանաներ դարձնել:

Այդ օրը
Իսրայելի
որդիները երբեք
չեն մոռանա:
Աստված պարզ
ցույց տվեց,
որ Մովսեսն
իր մարգարեն
է և միայն այն
մարդիկ կարող
են քահանաներ
լինեն, ում
Աստված
կընտրի:

Աստծո փառքը
մեզ հետ է, և նա
մեզ կերակուր
է ուղարկում
երկնքից:

Աստծո փառքը միշտ խորանի վրա էր, և
մարդիկ հոժարակամ հետևում էին Մովսեսին
անապատում քառասուն տարի:

Աստված շարունակեց երկնքից
հաց ուղարկել և ջուր հանել
ժայռի միջից: Կրակի սյունը
նրանց ծածկում էր գիշերը,
իսկ ամպը՝ ցերեկը: Նրանք
հանդարտվեցին և սովորեցին
Աստծո պատվիրանները պահել:

Թվոց 16.37-38

Քահանաները ծառայում էին խորանում և մատուցում ամենօրյա զոհը, ինչպես Մովսեսը պատվիրել էր:

Անապատում քառասուն տարի
ճալուց հետ, երբ բոլորը
պատրաստվում էին մտնել
խոստացված երկիրը, Աստված
Մովսեսին սարը կանչեց: Վերջին
անգամ Աստծո հետ խոսելուց հետո
Մովսեսը խաղաղությամբ մահացավ:

Անմիջապես իր հոգին
հայտնվեց Աստծո
ներկայության մեջ: Այնտեղ
նա պետք է ծառայեց անբան
ժամանակ, մինչև կրկին
կկարողանար միանալ իր
ժողովրդին այն երկրում,
որ Աստված խոստացել
էր Աբրահամին :

Մտավորապես մ.թ.ա. 1451- 2 Օրինաց 34.4-5

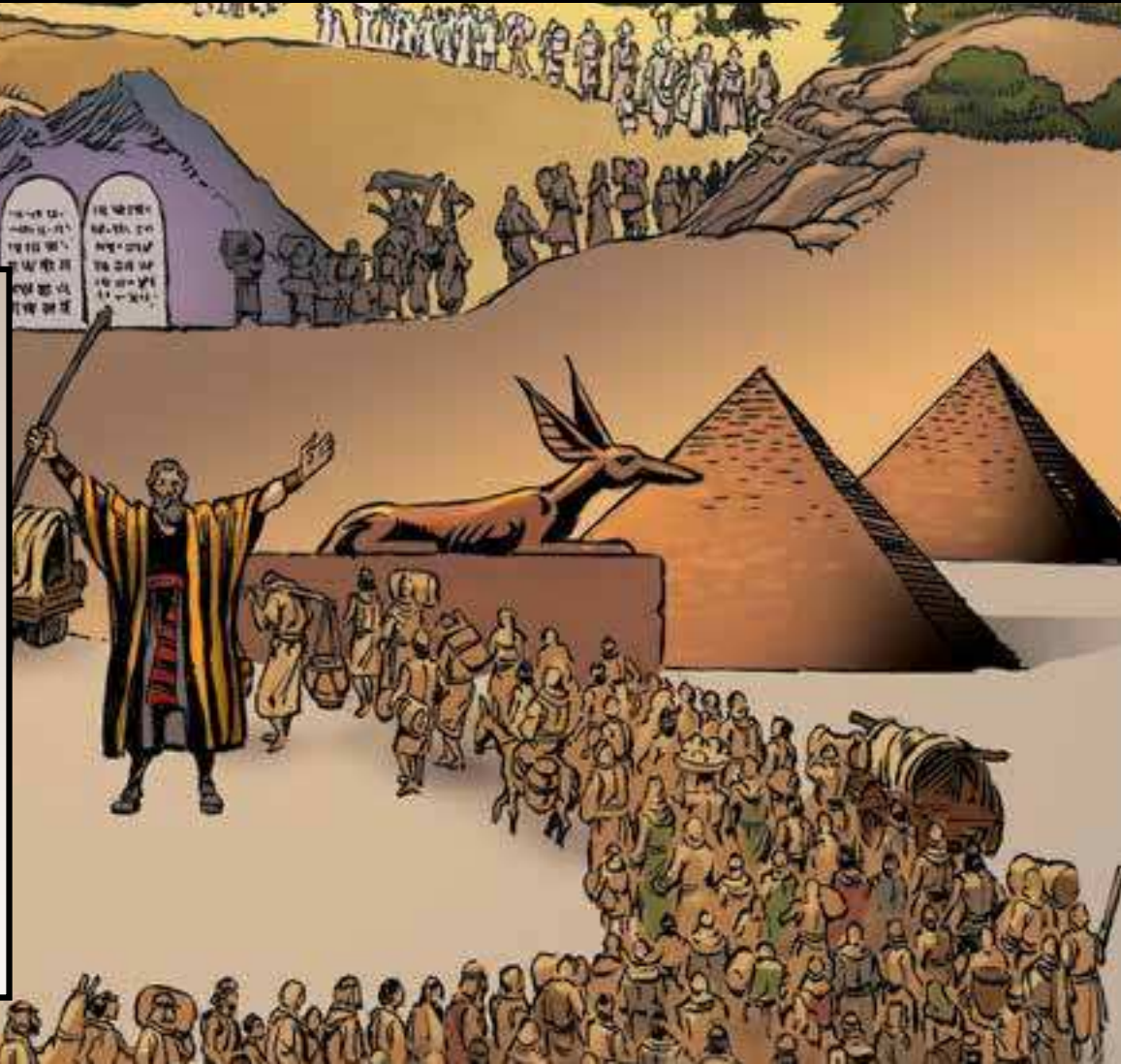
Համարյա **500** տարի էր անցել ինչ Աստված կանչել էր Աբրահամին դուրս գալ և գնալ խոստացված երկիր:

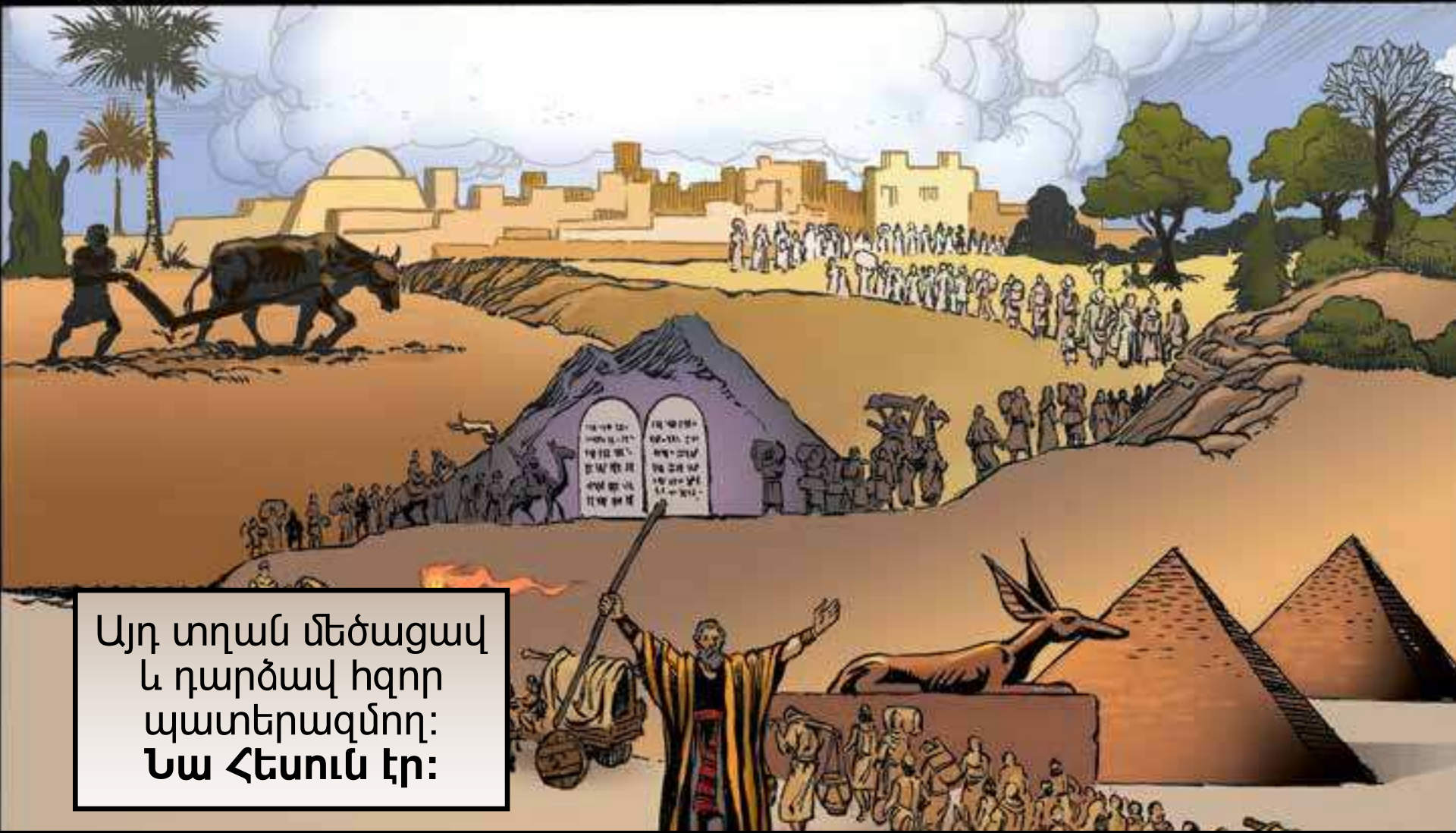
Աստված կատարեց իր խոստումը, որ ասել էր, թե Իսահակի միջոցով մեծ ազգ է շինելու: Հակոբի տասներկու որդիները, որի անունը փոխվեց Իսրայել, դարձան տասներկու ցեղեր և բազմապատկվեցին:

Նրանք ազատվեցին
ստրկությունից, Մովսեսի
հետ թափառեցին
անապատում, ստացան
Աստծո օրենքները և հիմա
վերջապես մտնում են
խոստացված երկիր:
Անապատում մի փոքրիկ
տղա միշտ Մովսեսի
հետ էր և սովորում էր,
թե ինչպես առաջնորդել
Իսրայել ժողովրդին:

Այդ տղան մեծացավ
և դարձավ հզոր
պատերազմող:
Նա Հեսուն էր:

Այն բանից հետո, երբ Մովսեսն Աստծո մոտ գնաց, Հեսուն ընտրվեց Աստծո կողմից, որ առաջնորդի ժողովրդին դեպի այն երկիրը, որ Աբրահամին էր խոստացված:

Ժողովուրդը հիշեց մարգարեությունը, որ օտար երկրում իրենք ծառաներ կլինեն, բայց 400 տարի հետ կվերադառնան իրենց հայրերի երկիրը: Աստված պահեց իր խոսքը:

Այն օրը, երբ նրանք
անցան Հորդանանը,
երկնքից թափվող
մանանան դադարեց,
և մարդիկ կերան
այդ երկրի թարմ
կերակուրը:

Սիրելի՛ս, սա
հրաշալի երկիր է, որ
Աստված տվեց մեզ:

2 Օրինաց 34.9,
Հեսու 5.12

Այո՛, սա լավ երկիր է մեր
երեխաներին մեծացնելու համար
և սովորեցնելու, որ ապրեն
սրբության և խաղաղության մեջ:

<https://goodandevilbook.com/>